

и не подвижны на дѣца та си, Обаче пакъ съ старай те да имъ показѡва те съ ти-хость, крѡтость, и миловане. Нѣкогашъ да не показѡва те пѡвече любовь на еднѡ отъ дѣца та си, а други те да имате по съ малко любовь, зацо то тогава са ражда междѡ тѣхъ, зависть, коа то може да вы принесѡ на семейство то скорѡ: а нѣкогашъ и ѹбийство, или отраване.

Натѡ ѹчимъ дѣца та си, полѡзно е да помыслимъ какъ небесный нашъ Отецъ постѡпава съ нами, катѡ съ свои те дѣца, и: п: Богъ мрази грѣхатъ, нѣ должны ли сме да почетѡмъ това за нищо; зацо Богъ мрази грѣхатъ, можимъ ли нѣ тѡлко съ една слѣпа любовь на дѣца та си да наречѡмъ това добрѡ, коѡ то е совсѡмъ лошаво, и да имъ прощаваме такива погрѣшки, за кои то сме должны да ги наказѡваме (бѣеме).

Обаче Богъ на правда та е и Богъ на любовь та: Тѡй е милостивъ, и всакога е готѡвъ да прѣема и прощава слаби те и многогрѣшни те человекы, катѡ щѡмъ се расклатъ и обжрнатъ камъ Бога. Ще ли се расардатъ родители те на дѣца та си за малкъ грѣхъ (кабахатъ) и да се не ѹмилостиватъ да ги простатъ? Богъ, катѡ днѡвно праща намъ своа та милость, и ны дарѡва обѡлно сички те наслаждѡния; а кѡ и нѣкогашъ Богъ огорчава человекы те,